

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Șencariuc Vladimir Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx ap. x.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 05.07.2017-10.10.2017
2. *instanța de apel*: 31.10.2017-13.12.2017
3. *instanța de recurs*: 01.03.2018 - 04.04.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (*sediul central*), din 10 octombrie 2017, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Șencariuc Vladimir Xxxxxe, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Potrivit sentinței, Șencariuc V., într-o zi nestabilită, într-un mod necunoscut, a dobândit droguri sub formă de marijuana, într-o cantitate nestabilită, pe care o păstra asupra sa, fără scop de înstrăinare. Ulterior, la data de 16 mai 2017, în jurul orei 17:50, aflându-se în mun. Bălți, str. Dovatar, a fost stopat de către angajații de poliție, deoarece a apărut o bănuială rezonabilă că ultimul a consumat droguri. Șencariuc V., văzând că de el se apropie angajații de poliție a început să fugă și a aruncat jos la pământ un pachet de hârtie, în care se afla masă vegetală mărunțită cu miros specific.

Ulterior, în cadrul efectuării cercetării la fața locului a fost depistat și ridicat un pachet din hârtie în care se afla o masă vegetală, uscată, mărunțită, de culoare verde și o butelie din plastic cu volumul de 1.5 litri, ce au fost ridicate, împachetate și sigilate cu sigila nr. 130 MAI.

Conform raportului de expertiză nr. 34/12/2-R-588 din 31 mai 2017, masa vegetală uscată, mărunțită de culoare verde, ridicată la 16 mai 2017, reprezintă marijuana și se

atribuie la categoria substanțelor narcotice, cu greutatea totală de 2,754 gr. Depunerile de substanță de pe pereții interiori ai fragmentelor de butelii din masă plastică, reprezintă rășină de canabis și se atribuie la categoria substanțelor narcotice, cu greutatea totală de 0,169 gr.

Acțiunile lui Șencariuc V. au fost încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, *circulația ilegală a substanțelor narcotice, adică, prelucrarea, păstrarea și transportarea substanțelor narcotice, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie obligat Șencariuc V., să recupereze cheltuielile judiciare în sumă de 2.800 lei.

În motivarea apelului a invocat, că statul și-a onorat obligația de a demonstra vinovăția persoanei, iar pentru buna desfășurare a procesului penal a suportat cheltuieli, ce raportate la art. 227 Cod de procedură penală, se încadrează în noțiunea de cheltuieli judiciare, respectiv art. 229 Cod de procedură penală indică direct că, condamnatul poate fi obligat la recuperarea cheltuielilor judiciare, la caz pentru efectuarea expertizei conform raportului de expertiză nr. 34/12/2R-588 din 31 mai 2017, în sumă de 2.800 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a apreciat ca nefondată solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul, Șencariuc V., în contul statului a cheltuielilor judiciare, în sumă de 2.800 lei, deoarece acestea sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului la comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, instanța de apel a menționat, că solicitarea procurorului este neîntemeiată privind încasarea de la inculpat a sumei de 2.800 lei, pentru efectuarea expertizei criminalistice, finisată prin raportul nr. 34/12/2R-588 din 31 mai 2017. Prin urmare, prima instanță corect a reținut obligația pozitivă a statului, în sensul art. 6 par. 2 a Convenției, prin intermediul organului de urmărire penală de a demonstra în conformitate cu art. 24, 56 Cod de procedură penală, vinovăția persoanei, sarcina probațiunii potrivit art. 96-97 Cod de procedură penală fiindu-i atribuită organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de "prezumpția nevinovăției", stipulată la art. 8 Cod de procedură penală, fiind liberată de obligația de ași demonstra nevinovăția.

În continuare, instanța de apel, ținând cont de faptul, că raportul de expertiză nr. 34/12/2R-588 din 31 mai 2017 (f.d. 28-29) a fost utilizată în sensul art. 93 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, în calitate de probă, fiind pusă la baza învinuirii, s-a considerat nefondată solicitarea apelantului privind încasarea de la inculpat a cheltuielilor pentru efectuarea respectivei expertize în sumă de 2.800 lei, deoarece conform art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, părțile solicită din inițiativă efectuarea expertizei pentru constatarea circumstanțelor ce ar putea fi utilizate în

apărarea sa, vor suporta cheltuieli pe cont propriu, prevederi legale incluse în conținutul Legii nominalizate, ce nu se referă la cazul dat.

În concluzie, instanța de apel a concluzionat, că raportul de expertiză constituie proba învinuirii, acumularea căreia întru constatarea vinovăției persoanei, după cum s-a menționat supra, este pusă în sarcina părții acuzării ce reprezintă statul.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2.800 lei.

În motivarea recursului invocă argumente similare cu cele invocate în apel.

În drept, procurorul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

La temeiurile de drept ale recursului declarat, autorul invocă temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Totodată din textul recursului, Colegiul atestă, că autorul în esență critică decizia instanței de apel adoptată în latura civilă, prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe, prin care a fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat de a fi încasate din contul inculpatului, cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de expertiză nr. 34/12/2R-588 din 31 mai 2017, în sumă de 2.800 lei.

Așadar, în privința alegațiilor invocate de procuror se constată, că au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra cărora această instanță s-a expus întemeiat, concluzii pe care le susține și instanța de recurs.

În cauza deferită judecării, recurentul solicită invocând prevederile art. 227 și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, încasarea cheltuielilor suportate pentru efectuarea raportului de expertiză nr. 34/12/2R-588 din 31 mai 2017, în sumă de 2.800 lei, motivând că legea prevede ca condamnatul să suporte cheltuielile judiciare.

Instanța de recurs relevă dispoziția alin. (2) art. 229 potrivit căreia, *instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare...* Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare, ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli.

La fel, Colegiul evidențiază, că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat.

Prin urmare, se reține că raportul de expertiză nr. 34/12/2R-588 din 31 mai 2017, a fost ordonată de către organul de urmărire penală în vederea stabilirii circumstanțelor cauzei, constituind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În acest sens, Colegiul penal statuează, că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, prin numirea efectuării expertizei în prezenta cauză, reprezintă cheltuieli judiciare ce urmează a fi achitate din bugetul de stat.

Astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitoare la respingerea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpatul, Șencariuc V. a sumei de 2.800 lei, cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei în prezenta cauză.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că nu este incident în speță cazul de casare invocat de către recurent, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs, în sensul casării hotărârii judecătorești contestate, în latura civilă.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază, că argumentele invocate de recurent sânt nefondate, ceea ce impune concluzia privind inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Șencariuc Vladimir Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 02 mai 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie